Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

20. svibnja 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Određivanje primjenjivog zakonodavstva – Uredba (EEZ) br. 1408/71 – Članak 13. stavak 2. točka (a) – Članak 14. stavak 2. – Osoba koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica – Jedan ugovor o radu – Poslodavac s poslovnim nastanom u državi članici boravišta radnika – Zaposlenje obavljeno isključivo u drugim državama članicama – Rad ostvaren u različitim državama članicama tijekom uzastopnih razdoblja – Pretpostavke”

U predmetu C-879/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Sąd Najwyższy (Vrhovni sud, Poljska), odlukom od 19. rujna 2019., koju je Sud zaprimio 2. prosinca 2019., u postupku

FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe

protiv

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie,

uz sudjelovanje:

UA,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: N. Wahl, predsjednik vijeća, F. Biltgen (izvjestitelj) i L. S. Rossi, suci,

nezavisni odvjetnik: E. Tanchev,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe, W. Barański, *adwokat*,

– za Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie, M. Drewnowski, *radca prawny*,

– za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,

– za belgijsku vladu, L. Van den Broeck i S. Baeyens, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: poljski

– za Europsku komisiju, D. Martin i A. Szmytkowska, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 14. stavka 2. točke (b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996. (SL 1997., L 28, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 7.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1606/98 od 29. lipnja 1998. (SL 1998., L 209, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 138.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 1408/71).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe (u daljnjem tekstu: Format) i Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (Zavod za socijalno osiguranje, prva podružnica u Varšavi, Poljska) u vezi s određivanjem zakonodavstva primjenjivog na osobu UA, zaposlenika društva Format (u daljnjem tekstu: zainteresirana osoba), u području socijalnog osiguranja.

Pravni okvir

3 U skladu sa šestom uvodnom izjavom Uredbe br. 1408/71, odredbe za koordinaciju moraju jamčiti da radnici koji se kreću unutar Unije i njihovi uzdržavanici i nadživjele osobe zadržavaju prava i prednosti koje su stekli i koji su u tijeku stjecanja.

4 Iz osme uvodne izjave te uredbe proizlazi da je cilj njezinih odredbi da se na dotične osobe u načelu primjenjuje sustav socijalne sigurnosti samo jedne države članice, i to kako bi se izbjeglo preklapanje zakonodavstava koja se primjenjuju i komplikacije koje iz toga mogu proizaći.

5 Člankom 1. točkom (h) navedene uredbe predviđa se da za potrebe te uredbe pojam „boravište” znači uobičajeno boravište.

6 U glavi II. te iste uredbe, naslovljenoj „Određivanje primjenjivog zakonodavstva”, članak 13., naslovljen „Opća pravila”, određuje:

„1. Podložno člancima 14.c i 14.f, na osobe na koje se primjenjuje ova Uredba primjenjuje se zakonodavstvo samo jedne države članice. To zakonodavstvo utvrđuje se u skladu s odredbama ove glave.

2. Ovisno o člancima od 14. do 17.:

(a) na osobu zaposlenu na državnom području jedne države članice primjenjuje se zakonodavstvo te države čak i ako boravi na državnom području druge države članice ili ako se registrirano sjedište ili mjesto poslovanja poduzeća ili pojedinca koji ju zapošljava nalazi na državnom području druge države članice;

[…]”

7 U istoj glavi članak 14. Uredbe br. 1408/71, naslovljen „Posebna pravila koja se primjenjuju na osobe u plaćenom zaposlenju, osim na pomorce”, glasi:

„Članak 13. stavak 2. točka (a) primjenjuje se ovisno o sljedećim izuzecima i okolnostima:

1. (a) Na osobu zaposlenu na državnom području države članice u poduzeću kojem uobičajeno pripada, a koje je upućuje na državno područje druge države članice kako bi ondje obavljala posao za to poduzeće, i dalje se primjenjuje zakonodavstvo prve države članice, uz uvjet da očekivano trajanje tog posla ne prekoračuje 12 mjeseci i da nije upućena na rad kako bi zamijenila drugu osobu koja je završila svoje razdoblje upućivanja;

[…]

2. Na osobu koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica primjenjuje se sljedeće zakonodavstvo:
   (a) na osobu koja je član putujućeg ili letačkog osoblja u poduzeću koje, za najam ili naknadu ili za vlastiti račun, pruža međunarodne prijevozne usluge za putnike ili robu željeznicom, cestom, zrakom ili unutarnjim plovnim putovima i ima registrirano sjedište ili mjesto poslovanja na državnom području države članice, primjenjuje se zakonodavstvo te druge države, uz sljedeća ograničenja: […]

   […]
   (b) na osobu, osim onih koje su navedene u točki (a), primjenjuje se:
      i. zakonodavstvo države članice na čijem državnom području boravi, ako obavlja svoju djelatnost djelomično na tom području ili pripada pod nekoliko poduzeća ili nekoliko poslodavaca koji imaju registrirana sjedišta ili mjesta poslovanja na državnom području različitih država članica;
      ii. zakonodavstvo države članice na čijem se državnom području nalazi registrirano sjedište ili mjesto poslovanja poduzeća ili pojedinca koji ju zapošljava, ako ne boravi na državnom području nijedne od država članica gdje obavlja svoju djelatnost.

[…]”

8 Na temelju članka 12.a Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe br. 1408/71 (SL 1972., L 74, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 3.), u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996. (SL 1997., L 28, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 7.), kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. (SL 2005., L 117, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 108.), tijela nadležne države članice, u smislu Uredbe br. 1408/71, moraju izdati osobi koja je zaposlena ili samozaposlena na području dviju ili više država članica, u smislu članka 14. stavka 2. točke (b) potonje uredbe, potvrdu u kojoj se navodi da se na nju primjenjuje zakonodavstvo te države članice.

9 Ta potvrda, čiji se obrazac nalazi u Odluci br. 202 Upravne komisije Europskih zajednica o socijalnoj sigurnosti radnika migranata od 17. ožujka 2005. o uzorcima obrazaca potrebnih za primjenu uredbi Vijeća br. 1408/71 i br. 574/72 (E 001, E 101, E 102, E 103, E 104, E 106, E 107, E 108, E 109, E 112, E 115, E 116, E 117, E 118, E 120, E 121, E 123, E 124, E 125, E 126 i E 127) (SL 2006., L 77, str. 1.), obično se naziva „obrazac E 101” ili „potvrda E 101”.

Glavni postupak i prethodno pitanje

10 Zainteresirana osoba, poljski državljanin s boravištem u Poljskoj, radila je za društvo Format, čije je sjedište u Poljskoj, u okviru ugovora o radu na određeno vrijeme od 20. listopada 2006. do 31. prosinca 2009. Tijekom tog razdoblja radila je u Francuskoj od 23. listopada 2006., u Ujedinjenoj Kraljevini od 5. studenoga 2007. do 6. siječnja 2008., a zatim ponovno u Francuskoj od 7. siječnja 2008.

11 Odlukom od 13. veljače 2008., na temelju članka 14. stavka 1. točke (a) i stavka 2. točke (b) Uredbe br. 1408/71, Zavod za socijalno osiguranje, prva podružnica u Varšavi odbio je izdati zainteresiranoj osobi potvrdu E 101 kojom se potvrđuje da je ona od 23. prosinca 2007. do 31. prosinca 2009. obuhvaćena poljskim sustavom socijalne sigurnosti na temelju rada koji je obavljala za račun društva Format.

12 Društvo Format i zainteresirana osoba podnijeli su tužbu protiv te odluke Sądu Okręgowy w Warszawie (Okružni sud u Varšavi, Poljska), koja je odbijena. Taj je sud smatrao da, s obzirom na to da je zainteresirana osoba radila za račun društva Format tijekom više mjeseci na državnom području dviju država članica uzastopno, ona nije obuhvaćena područjem primjene članka 14. stavka 2. točke (b) Uredbe br. 1408/71, nego područjem primjene članka 13. stavka 2. točke (a) te uredbe.

13 Društvo Format podnijelo je protiv odluke navedenog suda žalbu Sądu Apelacyjny w Warszawie (Žalbeni sud u Varšavi, Poljska), koja je odbijena odlukom od 23. siječnja 2018.

14 Taj je sud istaknuo da iz presude od 4. listopada 2012., Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe (C-115/11, EU:C:2012:606), proizlazi da pojam „osoba koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica”, u smislu članka 14. stavka 2. točke (b) podtočke ii. Uredbe br. 1408/71, ne obuhvaća situacije u kojima ostvarenje zaposlenja na državnom području samo jedne države članice predstavlja uobičajenu situaciju dotične osobe. Navedeni sud smatrao je da je, uzimajući u obzir činjenicu da je rad koji je zainteresirana osoba obavljala u svakoj državi članici trajao više mjeseci, narav njezina posla, odnosno građevinski radovi, kao i profil djelatnosti društva Format, odnosno obavljanje građevinskih radova u više država članica, zapravo obavljala uobičajeni posao na državnom području samo jedne države članice i da je stoga obuhvaćena područjem primjene članka 13. stavka 2. točke (a) te uredbe.

15 Društvo Format podnijelo je sudu koji je uputio zahtjev žalbu u kasacijskom postupku protiv te presude.

16 Taj sud smatra da presuda od 4. listopada 2012., Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe (C-115/11, EU:C:2012:606), koja se odnosila na glavni predmet koji također uključuje Format i koji se odnosio na činjenice što su se dogodile tijekom razdoblja o kojem je riječ u glavnom postupku, ne otklanja sumnje u vezi s tumačenjem članka 14. stavka 2. Uredbe br. 1408/71 koje proizlaze iz ovog predmeta. Naime, točno je da je tom presudom Sud presudio da tu odredbu treba tumačiti na način da osoba, koja na temelju uzastopnih ugovora o radu u kojima je kao mjesto rada navedeno državno područje nekoliko država članica za vrijeme trajanja svakog od tih ugovora zapravo radi u jednom razdoblju samo na državnom području jedne od tih država, nije obuhvaćena pojmom „osoba koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica” u smislu navedene odredbe. Međutim, činjenice o kojima je riječ u glavnom predmetu u kojem je donesena ta presuda, odnosno da je zainteresirana osoba, na temelju uzastopnih ugovora o radu, radila u više država članica i da je tijekom trajanja svakog od tih ugovora obavljala svoje zaposlenje isključivo na području jedne od tih država članica, razlikuju se od onih o kojima je riječ u ovom predmetu u glavnom postupku s obzirom na to da je zainteresirana osoba, na temelju jednog ugovora o radu, obavljala zaposlenje tijekom dvaju uzastopnih razdoblja na državnom području dviju različitih država članica.

17 Osim toga, iz presude od 12. srpnja 1973., Hakenberg (13/73, EU:C:1973:92, t. 19.), proizlazi da se pojam „osoba koja je uobičajeno zaposlena" u smislu članka 14. stavka 2. Uredbe br. 1408/71 odnosi na osobe koje su u dosljednom i stalnom radnom odnosu koji istodobno ili u okviru uzastopnih razdoblja obuhvaća državno područje nekoliko država članica, ali ne obuhvaća osobe koje su u određenom razdoblju na temelju jednog ugovora o radu zapravo zaposlene u jednoj državi članici, a zatim u sljedećoj godini na temelju drugog ugovora o radu rade u drugoj državi članici.

18 Sud koji je uputio zahtjev, koji navodi da je taj pojam drukčije protumačio u dvama predmetima koji se pred njim vode, smatra da je potrebno postaviti pitanje Sudu radi otklanjanja sumnji koje postoje u tom pogledu.

19 U tim je okolnostima Sąd Najwyższy (Vrhovni sud, Poljska) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li pojam osobe koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica, koji se upotrebljava u članku 14. stavku 2. prvoj rečenici Uredbe [br. 1408/71], tumačiti na način da obuhvaća osobu koja u okviru istog ugovora o radu sklopljenog s istim poslodavcem i u razdoblju obuhvaćenom tim ugovorom ne obavlja djelatnost na području svake od najmanje dviju država članica istodobno ili usporedno, nego tijekom uzastopnih razdoblja od nekoliko mjeseci?"

O prethodnom pitanju

20 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 14. stavak 2. Uredbe br. 1408/71 tumačiti na način da se primjenjuje na osobu koja, u okviru samo jednog ugovora o radu sklopljenog s jednim poslodavcem koji predviđa obavljanje profesionalne djelatnosti u više država članica, tijekom nekoliko uzastopnih mjeseci radi samo na državnom području svake od tih država članica.

21 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, kako bi bila obuhvaćena člankom 14. stavkom 2. Uredbe br. 1408/71, osoba mora biti uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica (presuda od 4. listopada 2012., Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, t. 39.).

22 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, kako bi se utvrdilo treba li osobu smatrati uobičajeno zaposlenom na državnom području dviju ili više država članica ili se, upravo suprotno, radi o djelatnostima koje se samo povremeno obavljaju na državnom području više država članica, u obzir treba osobito uzeti trajanje razdoblja u kojem se djelatnost obavljala i narav poslova definiranih ugovorima kao i, prema potrebi, stvarno obavljanje djelatnosti, odnosno osobito način na koji su ugovori sklopljeni između dotičnog poslodavca i radnika bili izvršeni u praksi u prošlosti, okolnosti sklapanja tih ugovora i, općenito, značajke i vrste aktivnosti koje obavlja dotično poduzeće (presuda od 13. rujna 2017., X, C-570/15, EU:C:2017:674, t. 21. i navedena sudska praksa).

23 U ovom slučaju u odluci kojom se upućuje prethodno pitanje ne navodi se koje su informacije sadržane u ugovoru o radu sklopljenom između zainteresirane osobe i društva Format, osobito u pogledu mjesta obavljanja posla koji je obavljala zainteresirana osoba i trajanja tog rada.

24 Međutim, iz spisa podnesenog Sudu proizlazi da je zainteresirana osoba, u okviru ugovora o radu sklopljenog između društva Format i nje za razdoblje od 20. listopada 2006. do 31. prosinca 2009., radila u Francuskoj od 23. listopada 2006., zatim u Ujedinjenoj Kraljevini od 5. studenoga 2007. do 6. siječnja 2008. i ponovno u Francuskoj počevši od 7. siječnja 2008.

25 Ako je to stvarno tako, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, valjalo bi zaključiti da je zainteresirana osoba uzastopno obavljala svoju djelatnost u dvjema državama članicama, ali da su neprekinuta trajanja rada ostvarena u prvoj državi članici redom iznosila oko 13 mjeseci i gotovo dvije

godine, uz međurazdoblje od oko dva mjeseca rada ostvarenog u drugoj državi članici. Stoga valja zaključiti da je, u okviru svojeg ugovora o radu sklopljenog za razdoblje od 20. listopada 2006. do 31. prosinca 2009., zainteresirana osoba gotovo u cijelosti obavljala svoje zaposlenje na državnom području samo jedne države članice.

26 Točno je da se, što se tiče eventualnih uzastopnih razdoblja obavljanja djelatnosti na državnom području više od jedne države članice, člankom 14. stavkom 2. Uredbe br. 1408/71 ne utvrđuju vremenska ograničenja.

27 Međutim, iz sudske prakse Suda proizlazi da, ako je zaposlenje na državnom području samo jedne države članice uobičajeni režim dotične osobe, ona ne može biti obuhvaćena područjem primjene članka 14. stavka 2. Uredbe br. 1408/71 (vidjeti u tom smislu presudu od 4. listopada 2012., Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, t. 40.).

28 Stoga se ne može prihvatiti da je osoba koja obavlja djelatnost u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, opisanima u točkama 24. i 25. ove presude, obuhvaćena pojmom „osoba koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica” u smislu članka 14. stavka 2. Uredbe br. 1408/71.

29 Naime, takvo bi tumačenje imalo za učinak proširenje područja primjene te odredbe na situacije u kojima je zapravo trajanje tijekom kojeg dotična osoba obavlja svoju djelatnost na državnom području samo jedne države članice toliko dugo da tu djelatnost treba smatrati uobičajenim režimom aktivnosti dotične osobe.

30 Nadalje, važno je naglasiti da odredbe glave II. Uredbe br. 1408/71, čiji je dio članak 14. te uredbe, prema ustaljenoj sudskoj praksi predstavljaju potpun i ujednačen sustav kolizijskih pravila čiji je cilj da se na radnike koji se kreću unutar Europske unije primjenjuje sustav socijalne sigurnosti samo jedne države članice kako bi se izbjeglo preklapanje nacionalnih zakonodavstava koja se primjenjuju i komplikacije koje bi zbog toga mogle nastati (vidjeti u tom smislu presude od 16. veljače 1995., Calle Grenzshop Andresen, C-425/93, EU:C:1995:37, t. 9.; od 13. rujna 2017., X, C-570/15, EU:C:2017:674, t. 14., i od 8. svibnja 2019., Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, t. 33.).

31 U tu svrhu člankom 13. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1408/71 uspostavlja se načelo prema kojem se na zaposlenu osobu u području socijalne sigurnosti primjenjuje zakonodavstvo države članice u kojoj radi (vidjeti u tom smislu presudu od 13. rujna 2017., X, C-570/15, EU:C:2017:674, t. 15. i navedenu sudsku praksu).

32 To načelo je, međutim, oblikovano „[o]visno o člancima od 14. do 17.” Uredbe br. 1408/71. Naime, u određenim specifičnim situacijama doslovna primjena općeg pravila iz članka 13. stavka 2. točke (a) te uredbe mogla bi zapravo prouzročiti, a ne spriječiti, upravne komplikacije kako za radnika tako i za poslodavca i tijela socijalne sigurnosti, koje bi mogle stvoriti prepreke slobodi kretanja osoba obuhvaćenih navedenom uredbom (presuda od 4. listopada 2012., Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, t. 31. i navedena sudska praksa).

33 Tako stavak 2. članka 14. Uredbe br. 1408/71 predstavlja, jednako kao i stavak 1. točka (a) tog članka, odstupanje od općeg načela predviđenog člankom 13. stavkom 2. točkom (a) te uredbe. Članak 14. stavak 2. navedene uredbe stoga treba usko tumačiti (vidjeti u tom smislu presudu od 16. siječnja 2007., Perez Naranjo, C-265/05, EU:C:2007:26, t. 29.).

34 Međutim, valja uzeti u obzir činjenicu da je za potrebe iznimke predviđene člankom 14. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 1408/71 zakonodavac Unije očito smatrao da privremeno i kratko upućivanje radnika u drugu državu članicu u trajanju od najdulje dvanaest mjeseci opravdava iznimku od pravila

države članice mjesta zaposlenja iz članka 13. stavka 2. točke (a) te uredbe (vidjeti u tom smislu mišljenje nezavisnog odvjetnika Mazáka u predmetu Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:267, t. 55.).

35 Iz toga slijedi da, kako bi se osiguralo dosljedno tumačenje odredbi članka 14. stavka 1. točke (a) i članka 14. stavka 2. Uredbe br. 1408/71, treba smatrati da osoba koja tijekom uzastopnih razdoblja rada obavlja djelatnost u različitim državama članicama obavlja uobičajenu djelatnost na državnom području dviju ili više država članica, u smislu članka 14. stavka 2. Uredbe br. 1408/71, pod uvjetom da neprekinuto razdoblje rada ostvareno u svakoj od tih država članica ne prelazi 12 mjeseci. Samo takvim tumačenjem može se izbjeći zaobilaženje načela predviđenog u članku 13. stavku 2. točki (a) te uredbe.

36 Stoga valja utvrditi da članak 14. stavak 2. točka (b) Uredbe br. 1408/71, pod uvjetom da to provjeri nacionalni sud, nije primjenjiv na situaciju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku.

37 Valja dodati da takva situacija *a priori* nije obuhvaćena ni člankom 14. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 1408/71. Naime, samo poduzeće koje uobičajeno obavlja značajnu djelatnost na državnom području države članice poslovnog nastana može imati korist od prednosti koju daje iznimka predviđena tom odredbom (presuda od 10. veljače 2000., FTS, C-202/97, EU:C:2000:75, t. 40.). Međutim, u ovom slučaju, u odluci kojom se upućuje prethodno pitanje ne pojašnjava se je li društvo Format u razdoblju od 20. listopada 2006. do 31. prosinca 2009. uobičajeno obavljalo značajne djelatnosti u Poljskoj, koja je država članica u kojoj ima poslovni nastan. Osim toga, iz presude od 4. listopada 2012., Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe (C-115/11, EU:C:2012:606, t. 32.), koja se odnosila na predmet u glavnom postupku koji također uključuje i Format i činjenice koje su se dogodile tijekom razdoblja o kojem je riječ u glavnom postupku, proizlazi da to društvo ne obavlja uobičajeno značajne djelatnosti u Poljskoj. Stoga se *a priori* ne čini da je taj uvjet ispunjen u ovom slučaju, što je ipak na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

38 Nasuprot tomu, takva situacija može biti obuhvaćena načelom iz članka 13. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1408/71.

39 S obzirom na sve prethodno navedeno, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 14. stavak 2. Uredbe br. 1408/71 treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na osobu koja, u okviru samo jednog ugovora o radu sklopljenog s jednim poslodavcem koji predviđa obavljanje profesionalne djelatnosti u više država članica, tijekom više uzastopnih mjeseci radi samo na državnom području svake od tih država članica ako to trajanje razdoblja neprekinutog rada koje je ta osoba ostvarila u svakoj od tih država članica prelazi dvanaest mjeseci, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Troškovi

40 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Članak 14. stavak 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1606/98 od 29. lipnja 1998., treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na osobu koja, u okviru samo jednog ugovora o radu sklopljenog s jednim poslodavcem koji predviđa obavljanje profesionalne djelatnosti u više

država članica, tijekom više uzastopnih mjeseci radi samo na državnom području svake od tih država članica ako to trajanje razdoblja neprekinutog rada koje je ta osoba ostvarila u svakoj od tih država članica prelazi dvanaest mjeseci, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Potpisi